



Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.064/2023/6.

A felperes:

felperes neve (felperes lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Svársnigné dr. Fülöp Gabriella egyéni ügyvéd (jogi képviselő címe)

Az alperes:

alperes neve Kft. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Vanderlik Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vanderlik Milán ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Tagi hitel visszafizetése, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 14.P.20.130/2021/31/I.

A fellebbező felek és a fellebbezések sorszáma:

A felperes, 14.P.20.130/2021/32., az alperes 14.P.20.130/2021/33.

R É S Z Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja – mellőzi a kereset elutasítására vonatkozó rendelkezést – és a 10 976 120

(tízmillió-kilencszázhetvenhatezer-egyszázhusz) forint marasztalási tőkeösszeg alábbi részösszegei után a késedelembe esés időpontjától kezdődően a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat 15 napon belül történő megfizetésére is kötelezi az alperest:

- 4 317 690 (négymillió-háromszáztizenhétezer-hatszázkilencven) forint után 2017. április 10. napjától,
- 600 (hatszáz) forint tőke után 2017. szeptember 5. napjától,
- 59 385 (ötvenkilencezer-háromszáznyolcvanöt) forint tőke után 2017. szeptember 19. napjától,
- 11 000 (tizenegyezer) forint tőke után 2017. október 4. napjától,
- 3 524 000 (hárommillió-ötszázhuszonnégyezer) forint tőke után 2017. október 5. napjától,
- 2 000 (kettőezer) forint tőke után 2017. november 27. napjától,
- 919 845 (kilencszáztizenkilencezer-nyolcszáznegyvenöt) forint tőke után 2017. december 12. napjától,
- 126 340 (egyszázhuszonhatezer-háromszáznegyven) forint tőke után 2018. március 9. napjától,
- 353 605 (háromszázötvenháromezer-hatszázöt) forint tőke után 2018. július 2. napjától,
- 707 225 (hétszázhétezer-kettőszázhuszonöt) forint tőke után 2018. július 3. napjától,
- 662 020 (hatszázhatvankettőezer-húsztíz) forint tőke után 2018. július 4. napjától,
- 292 410 (kettőszázkilencvenkettőezer-négyszázöt) forint tőke után 2018. július 20. napjától

a kifizetésig terjedő időszakra számított összegben.

Az elsőfokú ítélet alperest perköltségfizetésre, valamint a peres feleket le nem rótt illetékfizetésre kötelező rendelkezéseit hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot a

375 000 € és járulécai megfizetésére irányuló felperesi kereset tekintetében a perfelvételi szaktól kezdődően új eljárásra és alakszerű határozat hozatalára utasítja.

A meg nem fizetett fellebbezési illeték összegét 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) forintban határozza meg, továbbá a peres felek másodfokú eljárási költségét személyenként 500 000 (ötszázezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes személy 1 neve és személy 2 neve külföldi magánszemélyekkel 2014. június 12-én alapította az alperes kft.-t akként, hogy a cégben a felperes 50%, míg üzlettársai 25-25%-os üzletrész tulajdonosok voltak. A felperes tagsági jogviszonya 2019.11.19-én megszűnt. A társaság törzstőkéje 3 000 000 forint volt. személy 2 neve a cég önálló képviseleti jogú ügyvezetője, míg a felperes önálló képviselettel megbízott cégvezető volt. A társaság fő tevékenységi köre vízálló építési betonhoz adaléktermék gyártása volt, mely a felperes önálló, szabadalmaztatott találmánya. A társaság székhelye 5905 város 1, utca 1 utca 54. szám alatt volt alapítástól a cég telephelyének megvásárlásig, majd 2015. március 16. napjától a cég székhelye város 1, utca 2 utca 13. szám alá került. A cég székhelye 2021. április 14-től város 2, utca 3 utca 7. szám, míg telephelye továbbra is város 1, utca 2 utca 13. Az alperesi kft.-t a felperes Magyarországon 2013-ban szabadalmaztatott találmányának gyártására alapították, melynek anyagi forrásait a felperes tulajdonostársai vállalták biztosítani. Megállapodtak abban is, hogy a felperes a találmányát átdolgozza annak érdekében, hogy azt más országokban is szabadalomként bejegyezzék. A telephelyen a felperes irányította a gyártáshoz szükséges munkálatokat, és ő végezte az engedélyek, az eszközök beszerzését, közvetlen feladata volt a cég működtetése, a napi kiadások kifizetéséről ő gondoskodott.

[2] A felperes és az alperes jelenleg bejegyzett a tagjai között 2014-ben Keretmegállapodás jött létre a szabadalom hasznosításáról. A felperes és az alperes cégjegyzékbe bejegyzett jelenlegi tagjai között 2014. október 2. napján létrejött egy szindikátusi szerződés is, melyben a felperes és az alperes tagjai megállapodást kötöttek arról, hogyan és milyen módon fogják finanszírozni az alperesi gazdálkodó szervezet működésével összefüggő költségeket. A költségek befizetését e megállapodásban a társaság tagjai tulajdoni hányaduk szerint vállalták. A megállapodás alapján a felperest terhelő összeget az üzlettársai vállalták befizetni és a megállapodás rendelkezett arról is, hogy azt egymás között hogyan és milyen módon fogják elszámolni. Az ún. szindikátusi szerződéshez kapcsolódóan a felperes 2014. november 27. napján tartozáselismerő nyilatkozatot tett, melyet dr. közjegyző neve város 2i közjegyző előtt 11017/Ü/340/2015/2. ügyszám alatt város 2en, 2015. május 27. napján megerősített és közjegyzői okirathoz rögzítette. Ezen okirathoz kapcsolódóan a felperessel szemben már végrehajtási eljárás is folyamatban van dr. végrehajtói iroda neve előtt 188.V.0106/2019. ügyszám alatt. E két jogviszonyból eredően külön eljárás van folyamatban a Gyulai

Törvényszék előtt P.20.172/2022. ügyszám alatt a felperes és volt üzlettársai között, mely eljárás áttétellel került a Gyulai Törvényszékhez 2022. november 9. napján.

[3] A felperes 2019. november 19. napjától már nem tagja az alperesnek, de cégvezetőként továbbra is önálló képviseleti jogosultsággal rendelkezik. A társaság az város 1, utca 1 utca 54. szám alatt kezdte meg működését, székhelyét áttette 2015. március 16-án város 1, utca 2 utca 3. szám alá, majd 2021. április 14. napjától székhelye: ir. szám. város 2 utca 3 utca 7. szám alatt van. Ettől az időponttól a korábbi székhely fióktelepként van bejegyezve a cégnyilvántartásba.

[4] Az alperes ügy működött, hogy annak operatív irányítását lényegében a felperes végezte, az adminisztratív feladatokat lánya személy 3 neve látta el, akinek egy ideig feladata volt az is, hogy a könyvelési anyagokat összeállítsa a könyvelés részére. Az alperes könyvelését először az város 1-i E... Kft. végezte, majd utóbb a székhely áthelyezésével a könyvelési feladatok is átkerültek a város 2i – C... Kft. – könyveléssel foglalkozó gazdálkodó szervezethez. A felperes a kapcsolatot az üzlettársaival lányán, személy 3 neve, illetőleg Dr. ügyvéd 1 neve ügyvéden (kézbesítési megbízott) keresztül tartotta oly módon, hogy személy 3 neve angol nyelven megfogalmazott e-mailek útján kommunikált az üzlettársakkal, mely leveleket mindig kézbesítette Dr. ügyvéd 1 neve ügyvédnek, aki az alperes jelenlegi tagjainak a kézbesítési megbízottja. Arról, hogy az alperes a napi működésével kapcsolatosan felmerült költségek megfizetését sem tudta minden esetben az esedékesség időpontjáig teljesíteni tudomással rendelkeztek az alperes jelenlegi tagjai és Dr. ügyvéd 1 neve is az város 1ről elküldött e-mailekből. Dr. ügyvéd 1 neve válasz üzeneteiben jellemzően igyekezett megnyugtanni a felperest, hogy az üzlettársak által megígért pénzösszegek a szükséges időpontra rendelkezésre fognak állni. A mindennapi működés azonban rendszeresen akadozott, előfordult, hogy az alperes számláját a bank megszüntette, mivel a kezelési költségeket sem egyenlítették ki; a megyei kormányhivatal neve Békéscsabai Járási Hivatala közigazgatási hatósági eljárást kezdeményezett, mert a foglalkoztatásra irányuló jogviszonnyal összefüggő kötelezettségeit az alperes nem teljesítette, NAV bírságoló határozat született e kötelezettségek elmulasztása miatt; a megyei kormányhivatal neve munkaügyi bírsággal sújtotta bérfizetés elmaradása miatt (25/F/50/1. és 2.); illetőleg a közüzemi szolgáltatóknál előfordult, hogy az adott közszolgáltatást megszüntették a szolgáltatási díj megfizetésének elmulasztása miatt (25/F/50/3.).

[5] A társaság működésére az üzlettársak által megfizetett összegek nem voltak elegendők, így ahhoz, hogy a társaság mindennapi működését is biztosítani tudják a felperes több alkalommal készpénzt bocsátott az alperes rendelkezésére. Erről taggyűlési határozatok nem születtek. Ezeket az összegeket felperes cégvezetőként arra fordította, hogy eleget tegyen a társaság munkabér fizetési kötelezettségének; kifizessék az éppen aktuálisan érkezett közüzemi számlákat; biztosítsák, hogy a társaság folyószámlája élő maradjon; kifizessék az aktuálisan igénybe vett szolgáltatások ellenértékét; vállalkozási díjakat; bírságokat stb.

[6] A felperes 2017. április 10. napjától 2017. december 12. napjáig, majd 2018. március 9. napjától 2018. július hó 20. napjáig mindösszesen 10.976.120 forintot bocsátott az alperes rendelkezésére az alábbi ütemezésben:

	„kölcson- szerződés” megjelölésű okirat kelte	pénztári befizetés kelte	összege Ft	visszafizetési határidő	befizetési pénztárbizonylat száma
1.	2017.04.10.	2017.04.10.	4 317 690	2017.12.31.	AS3252930

2.	2017.09.05.	2017.09.10.	600	2017.12.31.	AS3252932
3.	2017.09.19.	2017.09.19.	59 835	2017.12.31.	AS3252933
4.	2017.10.04.	2017.10.04.	11 000	2017.12.31.	AS3252934
5.	2017.10.05.	2017.10.05.	3 524 000	2017.12.31.	AS3252935
6.	2017.11.27.	2017.11.27.	2 000	2017.12.31.	AS3252936
7.	2017.12.12.	2017.12.12.	919 845	2017.12.31.	AS3252937
8.	2017. év	összesen	8 834 520		
9.	2018.03.09.	2018.03.09.	126 340	2018.12.31.	AS3252939
10.	2018.07.02.	2018.07.02.	353 605	2018.12.31.	AS3252942
11.	2018.07.03.	2018.07.03.	707 225	2018.12.31.	AS3252943
12.	2018.07.04.	2018.07.04.	662 020	2018.12.31.	AS3252944
13.	2018.07.20.	2018.07.20.	292 410	2018.12.31.	AS3252945
14.	2018.év	összesen	2 141 600		

[7] A pénznnyújtás dokumentálásához szükséges okiratokat az alperes város 1-i könyvelőirodája – E... Kft. - bocsátotta a felperes rendelkezésére. Ezek a dokumentumok az alábbi: a „tagi kölcsönszerződés” megjelölésű okirat, mely tartalmazta, hogy a felperes és az alperes között kölcsönszerződés jön létre, tartalmazta a kölcsön összegét, továbbá azt, hogy kölcsönt a mindenkor hatályos MNB alapkamattal nyújtja a felperes, illetőleg azt is, hogy annak mi a visszafizetési határideje. A kölcsönszerződést a felperes írta alá úgy is mint kölcsönadó, és úgy is mint az alperes cégvezetője, a 2. számú bélyegzőt használva. Az okiratokat tanúként aláírta a felperes leánya és a felperes házastársa. A készpénz befizetésekről bevételi pénztárbizonylatok is készültek. Az okiratokat város 1n állították ki a cég székhelyén, de taggyűlést a tagi kölcsön nyújtásáról nem tartottak, ilyen taggyűlési határozat nem született egyetlen esetben sem. A készpénzt a felperes az alperes akkori székhelyén, város 1n vezetett házipénztárba fizette be, és onnan történt meg annak kifizetése is az alperes működését biztosító célokra. A Pénzkezelési Szabályzat értelmében az alperes város 1-i székhelyén a társaság házipénztára felett a felperes, mint cégvezető kezelési jogosultsággal rendelkezett. A Pénzkezelési Szabályzat (8. alatt) város 1n 2014. augusztus 31. napján kelt, mely kiemeli, hogy "A vállalkozásnál egy házipénztár működik, amely házipénztárként a vállalkozás működéséhez szükséges készpénzforgalmat bonyolítja le. A házipénztár a vállalkozás székhelyén működik. A vállalkozásnál a házipénztárosi feladatokat a vállalkozás cégvezetője látja el."

[8] A csatolt okirati bizonyítékokból kitűnik, hogy a felperesi befizetéseket aktuálisan az alperes működési költségeinek fedezetére fordították. Például: a felperes által 2017. április 10. napján befizetett összegből ugyanezen a napon, ennek felhasználásával fizették ki a cégvezető és egyéb munkavállalók – a felperes, ifj. felperes neve, személy 3 neve és személy 4 neve – munkabérét, illetőleg részben az általuk korábban nyújtott pénzügyi kiegészítések visszafizetése is ebből történt. Más befizetést például az O... Zrt. számláinak kiegyenlítésére, a B... Kft. felé fennálló tartozás rendezésére, alperesi gépek működtetésére, a vállalkozók

számláinak kiegyenlítésére használtak fel (eredeti keresetlevél mellékletinél és 22/F41-48.). Az egyes összegek befizetését jellemzően munkabérek kifizetésének szükségessége, a gépek működtetéséhez szükséges eszközök költsége, a közüzemi számlák és egyéb szolgáltatók számláinak rendezése indokolta a dokumentáció szerint. Az időszaki pénztárjelentések valamennyi esetben tartalmzták, hogy mikor és milyen összegben, milyen bevételi bizonylaton nyújtott a felperes pénzügyi segítséget az alperesnek, illetőleg a kiadási pénztárbizonylatokból az is kitűnik, hogy a befizetett összeget milyen számlák rendezésére használták fel, mivel a tagi kölcsön nyújtás időpontja és az aktuális fizetendő kiadások kiegyenlítésének időpontja közel azonos időpontra esik.

[9] Az alperes 2018. április 24. napján benyújtott mérleg beszámolója a 2017-es évre a felperes által nyújtott pénzt „tagi kölcsön” címén 8 835 eFt-ban tartalmazza. A 2018. évi mérlegbeszámoló a rövid lejáratú kötelezettség soron az azt megelőző üzleti évre 15 195 000 forintot, míg a tárgyi évre 21 361 000 forintot tartott nyilván. A társaság kötelezettségeire vonatkozóan a beszámoló tartalmazza egyebek mellett: "A társaságnak kötelezettsége rövid lejáratú kölcsönből, jövedelem elszámolásból, letiltásból, szállítókkal és adóhatósággal szemben keletkeztek (22/F/35.-6. oldal). 2018. január 1-től 2018. december 31-ig vezetett főkönyv 442002 főkönyvi szám alatt „tagi kölcsön” jogcímén felperes neve nevén 10 976 120 forintot tartott nyilván.

[10] E-mailes levélváltás volt 2021. január 5. napján a könyvelésen keresztül (22/F/39.) az alperes külföldi ügyvezetője és felperes között, mely levélváltásban az alperes közölte a felperessel az alperesnél 2019. december 31. napján nyilvántartott tagi kölcsöne összegét: 10 976 120 forintot megjelölve. A levélben a felperestől folyószámlaegyeztetést kértek és visszajelzést arról, hogy a közölt összeg megegyezik-e a felperes által nyilvántartott összeggel. A levél nincs cégszerűen aláírva, de a kialakított kommunikációs gyakorlatnak megfelelően két nyelven (angol-magyar) készült, és a felperesnek e-mail útján 2021. január 5-én megküldésre került. A levél az aláírás helynél kinyomtatva tartalmazza az alperes ügyvezetőjének nevét, és az alperesi kft. cégnevét. Dr. ügyvéd 1 neve a ügyvédi iroda 1 neve címéről 2021. szeptember 20-án e-mailt továbbított a felperes, az alperesi gazdálkodó szervezet tagjai és további személyek részére, melyben a társaság jelenlegi tagjainak azon kérését tolmácsolta, hogy a mellékelt okirat aláírásával hozzájuthat a felperes az általa követelt 10.976.120 forint kifizetéséhez. Ebben feltételül azt szabták, hogy az akkor már felperes által más követelés iránt megindított, dr. közjegyző neve2 közjegyző előtt 502012/Ü/30706/2021. szám alatt folyamatban lévő fizetési meghagyásos eljárást a felperes szüntesse meg. A fentiekén túl felperesnek arra is kötelezettséget kellett volna vállalnia, hogy az alperes céljainak sikeres megvalósításában részt vesz és mindenféle megtámadási jogának gyakorlásáról feltétel nélkül és visszavonhatatlanul lemond. A felek között a visszafizetés tárgyában folytatott egyeztetés végül eredménytelen maradt.

[11] A felperes mindezeket követően, 2021. november 3-án benyújtott keresetlevéllel indította meg jelen pert, melyben a pertárgyértéket 146 058 620 forint összegben határozta meg. Keresetének egyik követelését 375 000 € tett ki, mely a keresetlevélben előadott tényállítás szerint abból adódott, hogy a társaság tagjai a 2014. október 2-án megkötött szindikátusi szerződés alapján összesen 750 000 € összeget biztosítottak az alperesi kft. bankszámlájára gépsor, valamint telephely vásárlásra. Ebből a felperes 375 000 € összeget biztosított személy szerint a másik két üzlettárs által biztosított kölcsönből. Felperes álláspontja szerint miután üzletrésze a cégben már nincs, így az alperes köteles e vagyoni hozzájárulást a részére megtéríteni. Az említett követeléstől elkülönült jogalapon 10 976 120 forint és járulékal megfizetésére is kérte kötelezni az alperest 2017. április 10., valamint 2018. július 20-a közötti időszakban az általa biztosított tagi kölcsönök visszafizetése címén, másodlagos jogcímként jogalap nélküli gazdagodás megtérítését jelölte meg.

[12] Az elsőfokú bíróság a perfelvételi szakban a felperes teljes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét 2. számú végzésével elutasította, egyúttal részére költségfeljegyzési jogot engedélyezett, mely mentesíti az illeték előzetes megfizetése és a per során felmerülő költségek előlegezése alól. A bíróság ezt követően 3. sorszám alatti végzésével kézbesítette az alperesnek a felperes keresetlevelét és annak mellékleteit. Felhívta egyúttal alperest, a keresetlevelél kézbesítésétől számított 45 napon belül írásbeli ellenkérelem előterjesztésére. Az alperes 2022. január 26-án, 6. sorszám alatt terjesztette elő érdemi ellenkérelmét, melyben mindkét összegre nézve a kereseti kérelem elutasítását indítványozta.

[13] Azösszecszerűséget nem érintő további keresetmódosítások nyomán a felperes a perfelvételi szakban módosított kereseti kérelmét 2022. június 14. napján terjesztette elő 16. sorszám alatt, melyben már kizárólag a kölcsön visszafizetése iránti igényét tartotta fenn az alperessel szemben elsődlegesen tagi kölcsön jogcímén, míg másodlagosan – ha a tagi kölcsönre vonatkozó szerződés érvénytelenségét állapítja meg a bíróság – az eredeti állapot helyreállítása jogkövetkezményeként. Utóbb e kereseti kérelmét a 2022. november 26-i tárgyaláson (23. jegyzőkönyv), majd a 25. alatti beadványában a jogalapot illetően, kiegészítette a megbízás nélküli ügyvivőkenti eljárására és a jogalap nélküli gazdagodásra hivatkozással.

[14] A felperes a 2022. szeptember 26. napján megtartott perfelvételi tárgyaláson (20. számú jegyzőkönyv, 3. oldal utolsó bekezdésében) előadta, hogy a Pp. 183. § (1) és (4) bekezdése által biztosított keresetváltoztatás lehetőségével kívánt élni, amikor úgy döntött, hogy keresetét a 375 000 eurós követelés tekintetében nem tartja fenn. Ezzel kapcsolatban álláspontja az volt, hogy a perfelvételi tárgyalási szakban nem kell az ellenfél hozzájárulása a kereset ilyen módon történő megváltoztatásához. Az elsőfokú bíróság e jogi álláspontot elfogadva, részbeni permegszüntetésről alakszerű végzést nem hozott, és perfelvételi szakban bejelentett, megengedett keresetváltoztatásként fogadta el a felperesi bejelentést.

[15] A felperes 2022. november 21-én, 25. sorszám alatt jelentette be utolsó kereset pontosítását, melyben jogalap nélküli gazdagodás címén 4 317 690 forint tőke és 2017. április 10. napjától a kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 600 forint tőke 2017. szeptember 5. napjától a kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 59 385 forint tőke és 2017. szeptember 19-től a kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 11 000 forint tőke és 2017. október 4-től kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 3 524 000 forint tőke 2017. október 5-től kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 2 000 forint tőke és 2017. november 27-től kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 919 845 forint tőke és 2017. december 12-től kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 8 834 520 forint tőke után 2018. január 1. napjától a kifizetésig jegybanki alapkamat egyharmadának megfelelő mértékű késedelmi kamat, 126 340 forint tőke és 2018. március 9-től a kifizetésig a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, 353 605 forint tőke és 2018. július 2-től kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 707 225 forint tőke és 2018. július 3-tól kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 662 020 forint tőke és 2018. július 4-től kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat, 292 410 forint tőke és 2018. július 20-tól kifizetésig a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat megfizetésére. 2 141 600 forint tőke után 2019. január 1. napjától a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Jogszabályi hivatkozásként a Ptk. 6:583. §, 6:585. § (3) bekezdés, valamint a 6:579. §-ait jelölte meg.

[16] Kérte költségei megtérítését, melynek keretében 3 659 270 forint ügyvédi munkadíjra tartott igényt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2033. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján.

[17] A felperes arra hivatkozott, hogy 2017. és 2018. évben az írásba foglalt tagi kölcsönöket a visszafizetés szándékával adta az alperesnek, a tagi kölcsön megfizetésére a társaság működőképességének fenntartása érdekében volt szükség. A tagi kölcsönök folyósítására bár taggyűlési felhatalmazás nélkül, azonban a tulajdonostársak tudtával és utólagos elismerésével került sor.

[18] Az elsődleges kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy az érvénytelenséget maguk a felek orvosolták, amikor befizetését az alperes elfogadta [Ptk. 6: 94. § (1)], a tartozását írásban elismerte az alperes, beszámolóiban azt feltüntetett, ezért a 10 976 120 forint tőkét és annak szerződés szerinti kamatát és a késedelmi kamatát részére vissza kell fizetnie az alperesnek. Mivel a kölcsönszerződés szerint a kölcsönt kamattal terhelten adta, ezért a kamatfizetés kezdő időpontja a kifizetés napja, míg a késedelembe esés időpontjától a Ptk. 6:48. §-a alapján jár a késedelmi kamat. Az alperes a tagi kölcsön kifizetését utóbb megtagadta. Utalt arra, hogy a Ptk. 6:94. § megsértése miatt semmis szerződés a teljesítés elfogadásával teljesített rész erejéig érvényessé válik, s mivel az alperes a befizetést elfogadta, azt gazdálkodása körében felhasználta, így a szerződés érvényessé vált, illetve a bíróság ezen jogügyleteket a Ptk. 6:110. § (1) bekezdése alapján érvényessé nyilváníthatja.

[19] A másodlagos kereseti kérelmében arra hivatkozott, hogy ha a bíróság az alakiség megsértése – taggyűlés tartása nélküli eljárás – miatt a kölcsönszerződések érvénytelenségét állapítja meg, úgy jogkövetkezményként a Ptk. 6:112. §-a szerint az eredeti állapot helyreállítását kéri és alperes kötelezését a befizetett összegek visszafizetésére. Az írásba foglalt tagi kölcsönöket 2017. – 2018. években taggyűlési határozat nélkül nyújtotta, ezért az általa megkötött szerződések a Ptk. 3:188. § (2) bekezdésébe ütköznek, a jogszabályba ütköző szerződés pedig semmis. Az érvénytelen szerződés esetén bármelyik fél kérheti a nyújtott szolgáltatás természetbeni visszatérítését, ha maga is természetben téríti a számára nyújtott szolgáltatást. Az eredeti állapot helyreállítása során gondoskodni kell a szolgáltatás eredeti értékegyensúlyának fenntartásáról, melyre tekintettel kamat illeti meg a kölcsönszerződés lejáratától a Ptk. 6:113. § (1) bekezdése szerint. Ha a szerződés nem nyilvánítható érvényessé és a szerződéskötés előtt fennállt helyzetet természetben nem lehet visszaállítani, a bíróság elrendeli az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének pénzbeli megtérítését. Ezt a jogkövetkezményt alkalmazhatja bíróság abban az esetben is, ha az eredeti állapot helyreállítása valamelyik fél lényeges jogi érdekét sérti. Az alperes ezért a kapott összeget és annak használata miatti kamatot is köteles megfizetni, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 1/2000 (VI. 28.) PK. véleményére.

[20] Harmadlagos kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy azért kellett ezeket a pénzeket az alperes rendelkezésére bocsátani, mert ha nem biztosítja ezt a pénzt és nem biztosítja ebből a cég működését, akkor – egyebek mellett - a már kiszabott bírságokon túlmenően is pl. további munkaügyi bírságokra számíthatott volna az alperes a munkabérek és járulékok ki nem fizetése miatt. A pénzösszegeket azért bocsátotta az alperes rendelkezésére, hogy károsodástól óvja meg, és ameddig csak lehet elkerüljék a felügyeleti bírságokat, közüzemi szolgáltatások kikapcsolását és a cég valamilyen módon működni tudjon. Kérte figyelembe venni, hogy az alperes cégvezetője, valamint a társaság egyik tulajdonosa is ő volt, az üzlettársait minden esetben tájékoztatta, hogy az alperesnek tartozásai vannak, valamint arról is, hogy azt saját erőből fizette ki.

[21] Az alperes ellenkérelmében kérte a felperes kereseti kérelmeinek elutasítását, mert az abban foglaltakat mind jogalapjában, mind összecszerúságában, a tényállásra is kiterjedően teljes mértékben vitatta. Perköltségként a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján meghatározott ügyvédi munkadíjra tartott igényt azzal, hogy a jogi képviselőt áfa körbe tartozik.

[22] Rámutatott, hogy a felperes 2021. november 3-i keresetleveléhez, valamint a 2022. február 18-i kereset módosításához képest is a 375.000 €-s – tagi hozzájárulás jogcímén előterjesztett – igényét a keresetmódosításban nem tartotta fenn, ez kitűnik a tényelőadásából. Az alperes a felperes e perceseekményét a keresettől történő részbeni elállásként értékelte, hivatkozva a Pp. 242. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre. Álláspontja szerint a keresettől történő elállásra az alperes hozzájárulása nélkül, kizárólag az alperes írásbeli ellenkérelmének előterjesztéséig van lehetőség, egyúttal nyilatkozott arról, hogy a keresettől történő elálláshoz nem járul hozzá, és a felperes által szóbeli szerződés alapján nyújtott szívességi kölcsön címén követelt 375.000 € vonatkozásában is érdemi, ítéleti döntést kér.

[23] A tagi hitelekkel összefüggésben fenntartotta a korábban tett előadását, mely szerint az állítólagos tagi hitelek érvénytelenek, figyelemmel a Ptk. 3:188. § (2) bekezdésében foglaltakra. A Ptk. 6:94. § (1) bekezdésére hivatkozva rámutatott, hogy ha jogszabály közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalást ír elő, akkor az érvénytelenséget az alaktság mellőzésével történt elfogadás nem orvosolja. Hangsúlyozta továbbá, hogy a taggyűlési hozzájárulás nélkül kötött szerződésben valójában nem az alaktság hiányzik, hanem a szerződéskötéshez szükséges ügyleti akarat a társaság részéről, így a szerződés ténylegesen létre sem jött. A szerződés létrejöttének hiánya miatt a bíróság nem alkalmazhatja azt a szabályt sem, hogy az érvénytelenül létrejött szerződést érvényessé nyilvánítja, hiszen nincs olyan szerződés, amely akár érvénytelenül is egyáltalán létrejött volna. Rámutatott, hogy a szerződési akarat hiánya az érvényessé nyilvánítás során nem pótolható.

[24] Kiemelte, hogy a felek az eredeti állapot helyreállításával nem orvosolt hasznok és kamatok kiegyenlítésére a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint kötelesek. Az a fél, aki a maga szolgáltatását nem teljesítette, vagy ingyenesen jutott szolgáltatáshoz, a hasznokat vagy kamatokat a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint köteles a másik félnek megtéríteni [Ptk. 6: 115. § (1) bekezdés], a felelőssége azonban a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint sem áll fenn, figyelemmel a Ptk. 6:579. § (2) bekezdésében foglaltakra, mert nem rosszhiszeműen jutott a gazdálkodáshoz, és felróhatóság sem terheli. Utalt arra is, hogy az alperes veszteségesen működő gazdasági társaság, így a követelés megtérítésére fedezet sem áll rendelkezésre.

[25] Az alperes vitatta, hogy a 2021. január 5-i és a 2021. április 8-án kelt okiratokat tartozást elismerő okiratokként lehet értelmezni. Hivatkozott a Ptk. 6:26. §-ára kiemelve, hogy a tartozást elismerő nyilatkozatnak a kötelezettől kell származnia, és még ebben az esetben is helye van az ellenbizonyításnak. Hivatkozása szerint ezekből az okiratokból nem lehet azt megállapítani, hogy a két egyenlegközlő levél az alperestől vagy annak képviselőjétől származott, mert azok aláírást egyáltalán nem tartalmaznak, így semmilyen módon nem beszélhetünk cégszerű aláírásról. Hivatkozott e körben a Ptk. 6:7. § (2) bekezdésére is, amely arról rendelkezik, hogy egy nyilatkozat mikor minősül írásba foglaltnak.

[26] Utalt továbbá arra is, hogy a felperes azon magatartása, hogy a peren kívüli egyeztetéssel kapcsolatos levelezésüket csatolta, sérti az ügyvédi hivatás etikai szabályairól szóló 6/2018. (III. 5.) MÜK szabályzat 11.9. pontját, ezért azokat az eljárásban mellőzni kell.

[27] Megítélése szerint a felperes által csatolt okirati bizonyítékok igazolják, a felperes olyan helyzetet teremtett, hogy a pénzügyek nyomon követése lehetetlenné vált. A felperes a társaság irányítása, gazdálkodása során nem tanúsított felelős magatartást, a tulajdonostársai tudta nélkül bonyolította ezeket az ügyleteket.

Az elsőfokú bíróság ítélete és jogi indokolása

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10 976 120 forint tőkeösszeget és 600 000 forint perköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A le nem rótt eljárású illetékből felperest 841 433 forint, míg alperest 658 567 forint megfizetésére kötelezte.

[29] Az ítélet indokolásában a bíróság elsődlegesen abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperes 375 000 € összegű kereseti kérelmétől a tárgyalás perfelvételi szakaszában az alperes hozzájárulása nélkül is elállhatott. A BDT2020. 4150 számú eseti döntésre hivatkozással indokolta, hogy az eljárás részbeni megszüntetésére külön fellebbezhető végzés meghozatala útján miért nem került sor. A felperesi nyilatkozatot ugyanis olyan megengedett keresetváltotatásnak tekintette, mely a perfelvétel lezárásáig bejelenthető volt, az nem igényelte a bíróság alakszerű határozatát, illetve alperes hozzájárulását. A keresetlevélben eredetileg megjelölt 375 000 €-ra vonatkozó igény a perfelvétel lezárásával már nem tekinthető a perben érvényesített kereseti igénynek.

[30] A bíróság a tagi kölcsön visszakövetelése jogcímmel előterjesztett, elsődleges és másodlagos felperesi keresetet jogalap hiányában találta megalapozatlannak. Külön kiemelte, hogy a Ptk. 3:188. § (2) bekezdése a kft. esetében a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe utalja azon szerződések megkötésének jóváhagyását, amelyet a társaság saját tagjával, ügyvezetőjével köt. A jelen esetben ilyen társasági határozat egyik pénzmozgáshoz kapcsolódóan sem jött létre, ezért az alperes tagi kölcsön visszafizetése jogcímmel nem marasztalható. A tagi kölcsön nyújtására közös, célzott jogi akarat a felek részéről nem irányult, ezért a bíróság ilyen szerződés létrejöttét nem találta megállapíthatónak. Nem volt megalapozott az érvénytelenség megállapítása iránti kereset sem, jelen esetben a Ptk. 6:112. § (1) bekezdés rendelkezése nem volt alkalmazható szerződés létrejötté hiányában, annak érvénytelensége, illetve az érvénytelenségi jogkövetkezménye nem vonható le.

[31] A bíróság a jogalap nélküli gazdagodás megtérítésére alapított kereseti igényt azonban jogalap és összecszerűség tekintetében egyaránt megalapozottnak találta, megjegyezve, hogy a felperes tevékenysége nem sorolható a megbízás nélküli ügyvitel körébe. A felperes tevékenységét úgy értékelte a bíróság, hogy tényleges pénzmozgások történtek a felperes magánvagyonából az alperesi kft. irányába, és ebből volt lehetséges a cég tartozásainak kiegyenlítése, mely gazdagodást jelentett az alperesnek, tekintettel arra, hogy a vagyonát terhelő kötelezettségek ezen kifizetésekkel megszűntek. Emellett további jogkövetkezmények alóli mentesülést is biztosítottak ezek az összegek az alperes számára, úgy mint a közüzemi szolgáltatás esetleges megszüntetése esetén a visszacsatlakozás többletköltségeinek, vagy az adófizetési hiányosságok miatti bírság elkerülése. A perbeli esetben az alperes, mint gazdagodó vagyonából úgy került ki tehát a vagyoni előny, hogy más egyenértékű vagyoni érték lépett a helyébe azzal, hogy megszűntek bizonyos kötelezettségei. Az előnyt az alperes saját érdekkörében használta fel, így ezzel nem esett el a gazdagodástól. A bíróság ezért a Ptk. 6:579. § (2) bekezdés rendelkezését, mely a gazdagodás visszatérítése alóli felmentést kivételes esetben biztosítja, nem találta alkalmazhatónak.

[32] A bíróság megfelelő bizonyítéknak találta a házi pénztárhoz kapcsolódó bizonylatokat, könyvelési kimutatásokat, mérlegadatokat, egyenlegközlő leveleket, mint okirati bizonyítékokat, valamint személy 3 neve felperesi tényállításokat megerősítő tanúvallomását is figyelembe vette, mely összességében megállapíthatóvá tette, hogy a felperes által megjelölt összeget az aktuális alperesi költségek fedezésének biztosítása érdekében a felperes magánvagyonából nyújtotta.

[33] A bíróság a harmadlagos kereseti kérelem kapcsán úgy ítélte meg, hogy az utolsó keresetmódosítás esetében a felperes e keresetéhez kapcsolódóan késedelmi kamatigényt nem terjesztett elő, ezért kizárólag a tőkeösszegetben marasztalta felperes javára az alperest. Az

elsőfokú perköltségek, valamint a le nem rótt eljárási illeték alapjául szolgáló pertárgyértéket a bíróság 146 058 620 forintban határozta meg. Ebből kiindulva, mivel a felperes keresetét a perfelvételi szakban akként változtatta meg, hogy az igényét utóbb alacsonyabb összegben érvényesítette, a bíróság arányos illetékrész megfizetésében a felperest marasztalta, míg a felperes 10 976 120 forintos pernyerésére tekintettel a maximum eljárási illetékből eső arányos részt az alperes köteles megfizetni. A bíróság teljes egészében pernyertesnek minősítette a felperest, ennek megfelelően került sor az alperes elsőfokú perköltségben való marasztalására. A keresetváltoztatás folytán már nem érvényesített igény tekintetében a bíróság jogi képviseleti díjat egyik fél oldalán sem állapított meg.

A peres felek fellebbezései és a fellebbezési ellenkérelmek

[34] Az ítélet ellen mindkét peres fél fellebbezést terjesztett elő.

[35] A felperes részbeni megváltoztatást kérve, a marasztalási tőkeösszeg után a megjelölt részösszegek utáni törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére is kérte kötelezni alperest. Egyebekben az ítélet helybenhagyását kérte. Indokolásként előadta, a 2022. november 20-án előterjesztett beadványában bár a kamat fajtáját valóban nem jelölte meg, ugyanakkor azt a pontatlanság ellenére késedelmi kamatigényként kéri figyelembe venni. Ezt jelzi az is, hogy nem a kölcsönszerződésekben foglalt visszafizetési határidők napjától, hanem a konkrét pénzátadások időpontjaitól, vagyis a jogalap nélküli gazdagodás kezdő időpontjaitól kérte a kamatfelszámítást. E tekintetben keresetpontosításként kérte figyelembe venni a fellebbezést, mely nem esik a keresetváltoztatás tilalmába. A fellebbezési pertárgyértéket 2 777 015 forintban határozta meg.

[36] Az alperes fellebbezési ellenkérelme a felperesi fellebbezés tekintetében az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, saját fellebbezésében pedig az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a felperesi kereset teljes egészében történő elutasítását kérte. Másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

[37] Utóbbi kérelmének indokaként az elsőfokú ítélet általa vitatott, helytelen tényállás-megállapításaira hivatkozott. E körben elsődlegesen azt hangsúlyozta, hogy az okirati bizonyítékok nem tekinthetők az alperes nyilatkozatának, egyúttal azok a kölcsönös üzleti akaratot sem tükrözik, a könyvelő iroda által megküldött iratok nem számítanak alperesi nyilatkozatoknak, az abban foglaltakat alperes nem ismerte el saját nyilatkozataként. Az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomással kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a tanú a felperes gyermeke, aki nyilvánvalóan a közeli családi kapcsolat folytán a felperes érdekeit kívánta előmozdítani a tanúvallomásával.

[38] Vitatta azon elsőfokú bírói álláspontot, mely szerint a jogi képviselőjének a titoktartás alóli felmentés megadásának megtagadása nem hozta a felperest bizonyítási szükséghelyzetbe. Ez alapján a felperesi tényállítások nem fogadhatók el a tényállás alapjául szolgáló nyilatkozatoknak. Kérte figyelembe venni, hogy az alperesi gazdasági társaságban a felperes tagsági joga megszűnt, továbbá, hogy felperes közjegyző előtt közokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tett az alperes irányában.

[39] A szindikátusi szerződéssel kapcsolatos téves elsőfokú bírói ténymegállapításnak tekintette, hogy abban a felek az alperes működésének finanszírozásában állapodtak volna meg. A felek ezt együttesen vállalták és pótbefizetéseket kölcsönösen teljesítettek a szerződésben foglaltak szerint. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor abból indult ki, hogy dr. ügyvéd 1 neve az alperesi társasággal kapcsolatos napi ügymenettel teljeskörűen tisztában volt, illetve, hogy alperesek tagjainak tudnia kellett volna arról, hogy felperes önhatalmúlag,

felhatalmazásuk, tájékoztatásuk nélkül, taggyűlési jóváhagyás nélkül pénzüsségeket juttat a cégnek. Az eljárás során nem volt igazolt, hogy a felperes ezeket az összegeket milyen forrásból biztosította. Más személy részéről érkező összegekre vonatkozóan hitelt érdemlő peradat nem áll rendelkezésre, ezzel kapcsolatos megállapításokat kizárólag személy 3 neve tanúvallomásából vett át a bíróság. A tényállás hibájaként rótta fel, hogy több esetben tagi kölcsönként említi a pénznyújtásokat, jóllehet utóbb e jogcímet maga a bíróság sem találta elfogadhatónak.

[40] A 2021. január 5-i e-mail levélváltás kapcsán hangsúlyozta, cégszerű elektronikus aláírás hiányában ezeket nem lehet okirati bizonyítéknak tekinteni. A bíróság ezt tévesen, iratellenesen minősítette alperesi nyilatkozatnak. Önmagában az, hogy a levél két nyelven készült, irreleváns, ez nem igazolja, hogy az alperes törvényes képviselője útján ilyen tartalmú nyilatkozatot tett. Annyiban helyes a bíróság ténymegállapítása, hogy a felek között voltak egyeztetések, azonban ezek bizalmas jellegűek voltak, melyekből a felperes egyes részleteket, nyilatkozatokat kiragadott.

[41] Az alperes kifogásolta, hogy a felperes részbeni elállása kapcsán a bíróság az alperesi oldalt nem nyilatkoztatta, és az ezzel kapcsolatos perköltségigényt alperes nem tudta érvényesíteni. A 23. sorszámú jegyzőkönyvből vett felperesi nyilatkozatot idézve megjegyezte, életszerűtlen, hogy a felperes által többször írásban módosított kereset kapcsán még utóbb, a tárgyaláson is történt keresetváltoztatás, a felperesi keresetváltoztatások nem voltak nyomon követhetőek.

[42] A felperes elsődleges, el nem bírált kereseti kérelmével kapcsolatban a Pp. 241. §, illetve 242. § rendelkezéseinek megsértésére hivatkozva hiányolta, hogy hozzájárulása nélkül és alakszerű végzés meghozatala hiányában engedte meg a bíróság felperes számára a túlnyomóan jelentősebb összegű kereseti kérelemtől történő elállást. A felperesi nyilatkozat nem keresetváltoztatás volt, hanem egy önálló, elkülönített kereseti kérelemtől történő elállás történt. Az alperes idézte a Pp. 241. §, valamint 242. § rendelkezéseit, melyeket álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott. Hangsúlyozta, a bíróság által hivatkozott BDT2020. 4150 számú eseti döntés nem elfogadható, mivel ellentétes a Pp. hatályos rendelkezéseivel. Hangsúlyozta, ő a számára megküldött keresetlevél megismerésével perbe bocsátkozott, ez egy olyan mozzanata az eljárásnak, amely számos joghatással bír. Az alperes írásbeli ellenkérelmének előterjesztéséig van lehetősége felperesnek, alperesi hozzájárulás nélkül a keresettől történő elállásra. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Pp. 241. § (2) bekezdésre és idézte az ehhez kapcsolódó kommentárt. Ezen elsődleges kereseti kérelem alaptalanságát állítva kérte, hogy az ítéltábla a felperes ezen követelését bírálja el és ennek keretében utasítsa azt el.

[43] A felperes másodlagos kereseti kérelmét illetően felhívta a figyelmet, hogy a felperes 2019-ig volt a társaság tagja és város 1n, mint cégvezető intézte az alperesi kft. ügyeit. Ennek során a pénzüsségek mozgása követhetetlen volt, így a felperes maga teremtett olyan helyzetet, hogy utóbb már nem bizonyított, ő nyújtott volna bármilyen pénzügyi segítséget az alperesnek. A felperesnek taggyűlés összehívását kellett volna kezdeményeznie és ott a pénzügyi finanszírozás kérdését napirendre tűznie. Az alperes utalt a Ptk. 1:4. § (2) bekezdés alapvető rendelkezésére, melyből következően a felperes jogellenes magatartására nem hivatkozhat előnyök szerzése végett.

[44] A felhasználás vonatkozásában sem juthatott volna a bíróság arra a következtetésre, hogy csupán az időpontok egyezése okán igazolt, hogy a felperes az adott alperesi tartozások kiegyenlítését saját vagyonából fedezte. Emellett alperes kérte a Ptk. 6:579. § (2) bekezdés alkalmazását, mely a jogalap nélküli gazdagodás visszatérítés alól álláspontja szerint mentesíti őt, tekintettel arra, hogy alperesnél vagyoni többlet nem keletkezett, sőt kifejezetten még költségei merültek fel a működése vonatkozásában. A felperes keresetében semmilyen

elszámolást, ok-okozati összefüggést, jogi érvelést nem terjesztett elő, nem jelölte meg az alperes gazdagodásának mértékét és nem szolgáltatott bizonyítékot, amely számszakilag alátámasztaná az általa megjelölt összeget.

[45] Az alperes eljárási szabályokkal ellentétesnek és pontatlannak minősítette az illeték- és perköltségszámítást is. E körben előadta, hogy álláspontja szerint 13:1-hez igazodó arányban jelentősebb az alperesi oldal pernyertessége, ezért elsőfokú perköltségben való marasztalása helytelenül történt, valójában az ő javára kellene 4 200 000 forint perköltséget fizetnie felperesnek.

Az ítéltábla döntésének indokai

[46] A fellebbezések részben alaposak.

[47] A jelen peres eljárásra a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) rendelkezései az irányadók. A Pp. 370. § egyértelműen meghatározza, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés során milyen körben bírálhatja el az elsőfokú bíróság ítéletét. A felülbírálati jogkör az adott kérdés vizsgálatának és minősítésének joga, mely magában foglalja az elsőfokú bíróság döntésének megváltoztathatóságát. A Pp. 369. §-a a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének típusait határozza meg és azt is szabályozza, hogy a felülbírálati jogkör milyen keretek között gyakorolható. Alapvető, hogy a fellebbezés okát és annak indokait a félnek egyértelműen meg kell határoznia és ezzel kell kijelölnie a másodfokú bíróságtól kért jogvédelem tárgyát és körét (Pp. 371. §). Mind a fellebbező félnek, mind ellenfelének tisztában kell lennie azzal, hogy milyen okból, az elsőfokú eljárás konkrétan milyen cselekményeit sérelmezve terjesztette elő a fellebbezést és csak ez jelölheti ki a másodfokú jogvita kereteit, az ilyen tartalmú fellebbezés, illetve ellenkérelem alkalmazkodik a tisztességes eljárás követelményéhez.

A fellebbezés tartalmát illetően az új Pp. rendelkezései szerint továbbra is a fellebbező fél kötelezettsége annak határozott megjelölése, hogy a jogorvoslat során a másodfokú bíróság milyen döntést hozzon, a kifogásolt rendelkezést vagy annak valamely részét mennyiben és milyen okból változtassa meg vagy helyezze hatályon kívül [Pp. 371. § b) pont], továbbá azt az anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértést is meg kell jelölnie, amire fellebbezését alapítja [Pp. 371. § d) pont].

[48] A Pp. 383. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság – ha az ítélet hatályon kívül helyezésére e törvény szerint nincs szükség – az ügy érdemében dönt.

[49] Az előbbiek azt jelentik, hogy az ítéltáblának elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelemről kell döntenie, és annak megalapozatlansága esetén bírálhatja felül érdemben az elsőfokú ítéletet.

[50] Az alperesi fellebbezésben felvetett eljárási szabálysértés az ítéltábla álláspontja szerint a perbeli esetben fennáll. Az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a 2020. évi CXIX. tv. (Pp. Novella) módosító rendelkezéseinek hatályba lépését megelőző, Pp. 242. § (2) bekezdéshez kapcsolódó bírói gyakorlatot (BDT2020. 4150 számú eseti döntés). A felperes részéről a jelen per megindítására 2021. október 28-án, vagyis a Pp. Novella módosító rendelkezéseinek 2021. január 1. napjával történt hatályba lépését követően került sor, ezért a perben a Pp. Novellával módosított Pp. rendelkezései az irányadók.

[51] A korábban hatályos Pp. 242. § (2) bekezdés a részleges elállást az érdemi tárgyalási szakban tette lehetővé. Az említett BDT által tükrözött bírói gyakorlat ezt úgy értelmezte, hogy nincs helye a perfelvételi szakban az eljárás részbeni megszüntetésének abból az okból, hogy a felperes a keresetétől kizárólag a kereseti kérelme valamely önállóan elbírálható része

tekintetében áll el. Ezt keresethalmazat esetében a bírói gyakorlat úgy értelmezte, hogy megengedett keresetváltogatás történt, melyhez az ellenfél hozzájárulása nem szükséges és a bíróságnak alakszerű határozatot sem kell hoznia a részbeni megszüntetésről.

[52] A Pp. Novella 76. § 7. pontja azonban hatályon kívül helyezte a Pp. 242. § (2) bekezdéséből „az érdemi tárgyalási szakban” szövegrészt, ebből pedig az következik, hogy a részleges elállásra a perfelvételi szakban is lehetőség van. Kétségtelen, hogy a Pp. Novellával megváltoztatott szabályozás nem áll összhangban a Pp. 183. § (4) bekezdésével, mely szerint a perfelvételi nyilatkozat, így a részleges elállást is tartalmazó nyilatkozat a perfelvételi szakban az ellenfél hozzájárulása nélkül is megváltoztatható. A két rendelkezés eltérő értelmezésre ad lehetőséget a tekintetben, hogy a perfelvételi szakban a részleges elálláshoz szükséges-e az alperes hozzájárulása, vagyis a Pp. 183. § (4) bekezdése a Pp. 242. § (2) bekezdéséhez képest speciális szabálynak tekinthető-e. A Pp. Novella folytán módosított Nagykommentár a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez (szerkesztette: Wopera Zsuzsa) Pp. 242. § (2) bekezdéshez fűzött aktualizált magyarázata e kérdéskörben úgy foglal állást, hogy az említett Pp. jogszabályhelyek együttes értelmezéséből az következik, a Pp. Novellával módosított Pp. 242. § (2) bekezdése kapcsán a jogalkotó az elállás alapján történő részleges vagy teljes permegszüntetéshez az alperes hozzájárulását mind a perfelvételi, mind az érdemi tárgyalási szakban megkívánja.

[53] A perbeli esetben az alperes e hozzájárulást a perfelvételi szakban 19. sorszám alatti ellenkérelem változtatása 2. oldal 2. pontjában megtagadta, így az alakszerű határozattal történő részbeni permegszüntetésnek valóban nem volt helye. Az elsőfokú bíróságnak ebben az esetben azonban az említett okból érdemben kellett volna tárgyalnia a 375 000 € és járulékaire irányuló, a másik kereseti kérelemtől eltérő jogalapon (szindikátusi szerződés) előterjesztett felperesi keresetet. Az elsőfokú ítélet 9. oldal [29] és [30] bekezdéseiben rögzített jogi indokolásból kitűnik, hogy erre a bíróság eltérő eljárásjogi jogértelmezése folytán nem került sor. Ezt az ítéltábla olyan lényeges eljárási szabálysértésnek tekintette, mely szükségessé tette az elsőfokú bíróság új eljárásra és alakszerű határozat hozatalára utasítását a 375 000 € és járulékaik megfizetésére irányuló felperesi kereset tekintetében. Az érdemi elbírálás hiánya a 375 000 € és járulékaiban való alperesi marasztalásra irányuló kereset kapcsán a Pp. 341. § (1) bekezdés bíróságra nézve kógens szabályába is ütközik, tekintve, hogy ezen kereseti kérelemre nézve az ítéletben foglalt döntés nem terjed ki. Ez egyúttal indokoltá tette az alperes perköltségfizetésre, valamint a peres feleket le nem rótt illetékfizetésre vonatkozó rendelkezések hatályon kívül helyezését is, tekintettel arra, hogy a megismételt eljárás eredményétől függően jelentősen változhat a peres felek pernyertességi, pervesztességi aránya [Pp. 380. § c) pont, 381. §]. Az elsőfokú ítélet a 375 000 € és járulékaival kapcsolatos kereseti kérelem érdemi elbírálását nem tartalmazza, ezzel kapcsolatban sem marasztaló, sem keresetet elutasító rendelkezést nem rögzített, mely olyan orvosolhatatlan formai hiányosság, amely miatt érdemben e tekintetben az ítélet másodfokú felülbírálatra alkalmatlan volt [Pp. 380. § c) pont].

[54] A 10 976 120 forint és járulékaire irányuló kereseti kérelem alapján az elsőfokú ítélet tőkeösszegre vonatkozó marasztalást tartalmaz, míg a járulékok tekintetében a keresetet elutasította. E rendelkezések érdemi felülbírálatra alkalmasak, erre a fellebbezések tükrében az ítéltábla az alábbiakban tér ki.

[55] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi bizonyíték mérlegelésével egyetértve tényszerűen megállapíthatónak találta a peranyagban lévő bizonyítékok egybevetett mérlegelése alapján, hogy a felperes cégvezető tagként 2017. április 10. és 2018. július 20. között 12 alkalommal a tényállásban rögzített táblázat szerinti időpontokban az alperes javára pénztári befizetéseket eszközölt. Ezen tényleges pénzmozgások igazolására nem elsősorban a „tagi kölcsönszerződés” megjelölésű okirat, valamint bevételi pénztárbizonylatok szolgálnak,

melyeket a felperes írt alá, hanem a könyvelési iratanyag, az alperesi mérlegbeszámoló, valamint az e-mailes levélváltások szolgálnak. Utóbbiak alátámasztják, hogy az alperes további két tagját képviselő dr. ügyvéd 1 nevenak is egyértelműen tudomást kellett szereznie ezen pénzmozgásokról. Ezen alperesnek nyújtott pénzüsszegek a tagok közötti más tárgyú elszámolási vita kapcsán is felmerültek, és a másik két tag feltételeket szabott felperes által a cégnek nyújtott ezen összegek visszafizetésére. Mindezen peradatok egyértelműen megállapíthatóvá teszik, a felperes által pontosan megjelölt összegű, dátumszerűen igazolt egyes pénztári befizetések valós tényét.

[56] A követelés jogalapját illetően is helyes jogi álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság. A Ptk. 3:188. § (2) bekezdése a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe sorolja az olyan szerződés megkötésének jóváhagyását, amelyet a társaság saját tagjával, ügyvezetőjével köt. E kógens szabályozás lényege, hogy ilyen esetben a társaság részéről a szerződési akaratot kizárólag taggyűlési határozat tükrözheti. Ennek hiányában nincs igazolt szerződési akarat a tagi kölcsön elfogadására az alperes részéről, ezáltal a Ptk. 6:63. § (1) bekezdés által megkövetelt egybehangzó akaratnyilvánítás hiányában tagi kölcsönszerződés létrejötte nem állapítható meg. A ténylegesen megvalósult pénzmozgás alperes irányában azonban a perben bizonyított módon megtörtént, így annak visszakövetelésére a Ptk. 6:579. § (1) bekezdés szubszidiárius jogintézménye biztosít lehetőséget. Az alperesi oldalon a jogalap nélküli gazdagodás bekövetkeztének körülményeit illetően az ítéltábla mindenben egyetért az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi állásponttal, mely szerint a perbeli esetben a felperes által nyújtott összegek felhasználása során alperes vagyonából úgy került ki a vagyoni előny, hogy az más, egyenértékű vagyoni érték helyébe lépett azzal, hogy az alperes bizonyos kötelezettségei megszűntek. Az alperes saját javára használta fel a felperes által biztosított pénzüsszegeket, ezért a gazdagodástól nem esett el, a Ptk. 6:579. § (2) bekezdés mentesítő szabálya a visszatérítési kötelezettség alól nem alkalmazható. Mindezekre tekintettel az alperesnek fennáll 10 976 120 tőkeösszeg tekintetében a Ptk. 6:579. § (1) bekezdése szerinti jogalapon a visszatérítési kötelezettsége felperes felé.

[57] Az elsőfokú bíróság fenti marasztalási tőkeösszeg után előterjesztett felperesi kamatigényt elutasította. Ezzel szemben a felperes fellebbezésében állította, hogy a járulék iránti igénye nem ügyleti kamat, hanem késedelmi kamat volt annak ellenére, hogy ezt külön nem emelte ki legutolsó kereset-pontosításában. A 25. sorszám alatt előterjesztett kereset-pontosítás valóban csak kamatigény megjelölést tartalmaz, nem pontosítja, hogy az ügyleti vagy késedelmi kamat. Az elsőfokú bíróság ezt ügyleti kamatigénynak minősítette, az ítéltábla azonban nem osztja ezt az értelmezési álláspontot, különös tekintettel arra, hogy jogalap nélküli gazdagodás jogcímen került sor e kereset előterjesztésére. Ez magával vonja azt is, hogy a felek között nem volt olyan ügylet (kölcsönszerződés), melyhez kapcsolódóan ügyleti kamatot igényelhetne a felperes. A kamatigény ezért külön megjelölés hiányában is kizárólag késedelmi kamatnak tekinthető, melyre vonatkozóan az ítéltábla az elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést megváltoztatta és a kereseti kérelemben részletezett szerinti részösszegek után az egyes pénzüsszeg-fizetések időpontjához igazodó kezdő időponttal a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint marasztalta a késedelmi kamatfizetésben is felperes javára az alperest.

Mindezek folytán a 10 976 120 forint marasztalási tőkeösszeg tekintetében az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta, míg a kamatot elutasító ítéleti rendelkezést megváltoztatta és a kereseti kérelem szerint marasztalta a késedelmi kamatfizetésben is az alperest.

[58] A továbbiakban a 375 000 € és járulékai megfizetésére irányuló kereseti kérelem tekintetében szükséges az eljárás megismétlése, ennek során a feleket anyagi pervezetés keretében nyilatkoztatni kell a rájuk háruló bizonyítási kötelezettségekről még a perfelvételi

szakban, majd pedig, ha egyéb permegszüntető ok e tekintetben nem merül fel, a bíróságnak érdemi tárgyalás során bizonyítást kell lefolytatnia és érdemi, alakszerű határozatot kell hoznia e kereseti kérelem megalapozottságáról.

Ennek eredményétől függően jelentősen változhat a felek pernyertességi, pervesztességi aránya, ezért indokoltnak találta az ítéltábla az eddigi, perköltségben, illetve illetékben való marasztalások hatályon kívül helyezését és az új eljárás eredményétől függően nyílik meg a lehetőség arra, hogy a felek ilyen alapú fizetési kötelezettségeit a bíróság újra elrendelje.

A felek másodfokú eljárási költségeit, valamint a meg nem fizetett fellebbezési illetéket a Pp. 386. § (3) bekezdése alapján az ítéltábla csupán összszerszerűen meghatározta, azok viselése, illetve megfizetése kérdésében a megismételt eljárás eredményétől függően az elsőfokú bíróság dönt.

Szeged, 2023. június 6.

Dr. Hámori Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.
előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.
táblabíró

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.064/2023/9.

A felperes:

felperes neve (felperes lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Svársnigné dr. Fülöp Gabriella egyéni ügyvéd (jogi képviselő címe)

Az alperes:

alperes neve Kft. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Vanderlik Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vanderlik Milán ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Tagi hitel visszafizetése, másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 14.P.20.130/2021/31/I.

A fellebbező felek és a fellebbezések sorszáma:

A felperes, 14.P.20.130/2021/32., az alperes 14.P.20.130/2021/33.

KIJAVÍTÓ VÉGZÉS

Az ítéltábla a Pf.III.20.064/2023/6. számú részitélete rendelkező részének a meg nem fizetett fellebbezési illeték összege, valamint a peres felek másodfokú eljárási költséget megállapító rendelkezését az alábbi teljes átszövegezéssel kijavítja:

A felperes által meg nem fizetett fellebbezési illeték összegét 222 160 (kettőszázhuszonkettőezer-egyszázhatvan) forintban határozza meg, a felperes másodfokú eljárási költségét 69 425 (hatvankilencezer-négyszázhuszonöt) forintban, míg az alperesét 1 400 000 (egymillió-négyszázezer) forintban állapítja meg.

A kijavító végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

INDOKOLÁS

[1] A felperes által tagi hitel visszafizetése, illetve jogalap nélküli gazdagodás iránt indított perben az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10 976 120 forint tőkeösszeget és 600 000 forint perköltséget, míg ezt meghaladóan 375 000 euró és járulékai megfizetésére irányuló keresetet elutasította. A le nem rótt eljárási illetékből felperest 841 433 forint, míg alperest 658 567 forint megfizetésére kötelezte. A mindkét peres fél fellebbezése folytán másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla

Pf.III.20.064/2023/6. szám alatt részítéletet hozott, mellyel az ítélet megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatva mellőzte a kereset elutasítására vonatkozó rendelkezést, továbbá 10 976 120 forint marasztalási tőkeösszeg meghatározott részösszegei után törvényes mértékű késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte az alperest. Az elsőfokú ítélet alperest perköltségfizetésre, valamint a peres feleket le nem rótt illetékfizetésre kötelező rendelkezéseit hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a 375 000 euró és járulékai megfizetésére irányuló felperesi kereset tekintetében a perfelvételi szaktól kezdődően új eljárásra és alakszerű határozat hozatalára utasította. A meg nem fizetett fellebbezési illeték összegét 2 500 000 forintban határozta meg, továbbá a peres felek másodfokú eljárási költségét személyenként 500 000 forintban állapította meg.

[2] Ez utóbbi rendelkezés kapcsán az alperes kijavítás iránti kérelmet terjesztett elő, melyben felhívta a figyelmet, hogy a másodfokú eljárásban 878 089 forint fellebbezési illetéket fizetett meg, melynek figyelembevételével kérte a le nem rótt illeték mértékének meghatározását, valamint a másodfokú eljárási költségének kijavítását.

[3] Az ítéltábla az iratokat áttekintve megállapította, hogy helytálló volt az alperes kijavítás iránti kérelme, ugyanis fellebbezésére valóban megfizetett 878 089 forint fellebbezési illetéket. Ennek figyelembevételével módosult a – felperes illetékfeljegyzési joga folytán – le nem rótt fellebbezési eljárási illeték összegének meghatározása 222 160 forintra, továbbá az alperes esetében a lerótt illetéket is figyelembevételére 1 400 000 forintban került megállapításra a másodfokú eljárási költség összege.

[4] A felperes fellebbezéséhez költségjegyzék nyomtatványt csatolt, melyben másodfokú eljárási költségként 69 425 forint ügyvédi munkadíjat kívánt felszámítani a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés megjelölésével. Az ítéltábla ezen összegnek megfelelően javította ki a felperes esetében megállapított másodfokú eljárási költség összegét a Pp. 352. § (1) bekezdés alkalmazásával.

[5] A kijavító végzés ellen a Pp. 352. § (4) bekezdés a) pontjára tekintettel nincs helye fellebbezésnek, figyelemmel arra is, hogy fellebbezéssel nem támadható határozat rendelkező részének kijavítására került sor.

Szeged, 2023. július 4.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró